

Bijlage toelichting

Toelichting op artikel IIA

Om ervoor te zorgen dat de maatregel direct wordt gevoeld door de belanghebbende verdient het de voorkeur om de maatregel zo snel mogelijk na de gedraging op te leggen en uit te voeren.

Als de uitkering al is uitbetaald op het moment dat besloten is de maatregel op te leggen is het verlagen van de uitkering die in de nabije toekomst wordt verstrekt, de gemakkelijkste methode van het opleggen van een verlaging. Dan hoeft niet te worden overgegaan tot herziening van de uitkering en terugvordering van het te veel betaalde bedrag. In de praktijk zal dit meestal inhouden dat een verlaging wordt opgelegd met ingang van de eerste dag van de kalendermaand, die volgt op de kalendermaand waarin het besluit bekend is gemaakt. Voor de berekening van de hoogte van de verlaging moet worden uitgegaan van de voor die maand geldende bijstandsnorm.

Een verlaging kan niet los worden gezien van het recht op bijstand. Het opleggen van een verlaging is niet mogelijk als een belanghebbende geen recht op bijstand (meer) heeft. Als een verlaging niet of niet geheel ten uitvoer kan worden gelegd als gevolg van de beëindiging of intrekking van de uitkering, is het ook mogelijk om de verlaging of dat deel van de verlaging dat nog niet is uitgevoerd, alsnog op te leggen als belanghebbende binnen een bepaalde termijn na beëindiging van de uitkering opnieuw een uitkering op grond van de wet ontvangt. Het college moet wel rekening houden met de vervaltermijn voor het opleggen van een maatregel zoals bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel b.

Een dergelijke maatregel kan vanwege de samenhang met het recht op bijstand niet bij voorbaat worden opgelegd. Het college moet bij het opnieuw toekennen van het recht op bijstand beoordelen in hoeverre nog aanleiding bestaat om een verlaging toe te passen. Pas dan is sprake van een afstemmingsbesluit en staat de mogelijkheid van bezwaar tegen de maatregel open.

Toelichting op artikel IIIA

Per 1 januari 2016 treedt de Wet Taaleis in werking. Vanaf 1 januari 2016 kan het college de bijstandsuitkering van een bijstandsgerechtigde verlagen als een redelijk vermoeden bestaat dat de bijstandsgerechtigde niet of niet in voldoende mate de Nederlandse taal beheerst om een reguliere baan te vinden, te accepteren of te behouden. Van bijstandsgerechtigden wordt verlangd dat zij actief werken aan hun taalvaardigheid. Om te testen of een bijstandsgerechtigde de Nederlandse taal voldoende beheerst neemt het college een taaltoets af, als niet uit andere documenten blijkt dat de bijstandsgerechtigde de Nederlandse taal voldoende beheerst. Artikel 18b van de Participatiewet geeft aan met hoeveel procent de bijstandsuitkering van een bijstandsgerechtigde wordt verlaagd als de bijstandsgerechtigde niet actief werkt aan het verkrijgen van vaardigheden in de Nederlandse taal. In het artikel is niet de mogelijkheid opgenomen voor het verlagen van de bijstandsuitkering ingeval de bijstandsgerechtigde geen gehoor geeft aan de verplichting tot het maken van de taaltoets. Het geen gehoor geven aan deze verplichting wordt aangemerkt als het niet voldoen aan de medewerkingsplicht genoemd in artikel 17, tweede lid van de Participatiewet. Het college kan op grond van lid 1 aan een bijstandsgerechtigde die geen gehoor geeft aan

een door het college opgelegde verplichting tot het maken van de taaltoets een verlaging van de bijstandsnorm toepassen van 20%.

Het college kan op grond van lid 2 eenmalig een waarschuwing geven voordat de uitkering wordt verlaagd omdat niet voldaan is aan de opgelegde verplichting tot het maken van een taaltoets als bedoeld in artikel 18b van de Participatiewet. De bijstandsgerechtigde kan op grond van lid 2 een tweede kans worden geboden om alsnog aan de opgelegde verplichting tot het maken van de taaltoets te voldoen. Het college maakt in beginsel van de mogelijkheid tot het geven van een eenmalige waarschuwing gebruik, tenzij de termijn waarbinnen de taaltoets moet worden gemaakt daarvoor geen ruimte biedt. Het college is namelijk verplicht de taaltoets af te nemen binnen acht weken na de aanvraag van een bijstandsuitkering indien de bijstandsgerechtigde geen documenten kan overleggen waaruit blijkt dat hij de vaardigheden in de Nederlandse taal beheerst.